Pregaria.cat

Entrada

Un món de plàstic

Per MartaF el dj., 26/05/2022 - 09:00

Diuen que el 17 de maig és el Dia Mundial del Reciclatge però... hem après a reciclar, realment? Avui, els contenidors són plens de bosses d'escombraries perquè vivim en un món de plàstic, dominat pels envasos i desbordat per tot allò que és innecessari i, malgrat tot, sembla que això no ens preocupa gens ni mica. El problema, doncs, és potser que encara no entenem la importància de tot plegat, perquè l'ecologia no és cap moda sinó una responsabilitat global que encara no sabem assumir.

Sabies que enguany s'aprovarà la futura llei catalana de residus i que la Generalitat ha anunciat que cobrarà un impost pels envasos d'un sol ús o les càpsules de cafè no reutilitzables o no biodegradables, i que prohibirà l'envasat individual de productes alimentaris? És molt fàcil tancar els ulls a la realitat i fer veure que no passa res, però això només ens converteix en còmplices d'una situació d'emergència climàtica que ha succeït per culpa de l'acció humana. Necessitem canviar i transformar-nos perquè l'espècie humana està amenaçada, però el que encara resulta més greu és que l'enemic és cadascú de nosaltres, perquè l'amnèsia ens convida a ser feliços, sense pensar que la Terra és el nostre únic patrimoni. Perquè, de què ens serveix el nostre món particular que podem comprar amb la targeta de crèdit –que també és de plàstic– si, al final, la natura es mor? O és que pretenem sobreviure en un planeta sense vida?

Contaminem massa, consumim massa i és així com hem oblidat l'ètica de la Mare Terra, perquè el nostre planeta ha perdut la seva sostenibilitat. Per això, el papa Francesc ens urgeix a la conversió ecològica global, tenint en compte que fa temps que la Casa Comuna està en números vermells perquè la continuem hipotecant cada dia, com si fos un producte més del monstre del capitalisme que ens ha ensenyat a devorar totes les coses en nom dels diners.

Espanya és el vuitè país del món que genera més residus de plàstic, amb 34 kg per persona a l'any. Podria ser el pes d'un infant o d'un adolescent, però en altres països com ara Austràlia, els Estats Units o Corea del Sud la xifra és tan elevada com el pes d'una persona adulta. Te n'adones, que hem perdut el respecte a la Creació que ens acull i ens sosté des dels inicis de la humanitat? Els mars i els oceans són plens de plàstics perquè nosaltres els hi hem abocat, però si haguéssim cultivat l'amor per la terra que habitem, segurament, no hauríem fabricat aquesta crisi. En paraules del teòleg Leonardo Boff: «Un planeta finit no tolera un projecte infinit». En un present tacat per la violència, per què no ens dediquem a fer la guerra al plàstic?